

ВАЛЕРІАНИ ЕКСТРАКТ ВОДНИЙ СУХИЙ

Valerianae extractum aquosum siccum

VALERIAN DRY AQUEOUS EXTRACT

Екстракт, одержаний із сировини, описаної в монографії «Валеріани корені».

Вміст: не менше 0.02 % сесквітерпенових кислот, у перерахунку на валеренову кислоту ($C_{15}H_{22}O_2$; М.м. 234.3) і сухий екстракт.

ВИРОБНИЦТВО

Екстракт виробляють із лікарської рослинної сировини підходящим методом, використовуючи воду з температурою не менше 60 °С.

ВЛАСТИВОСТІ

Опис. Порошок коричневого або коричневатого кольору. Гігроскопічний.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

▼ **С.** Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 0.5 г випробовуваного екстракту додають 5.0 мл метанолу Р, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують або центрифугують і використовують фільтрат або надосадову рідину.

Розчин порівняння (а). 2.5 мг ацетоксивалеренової кислоти Р і 4.0 мг валеренової кислоти Р розчиняють у метанолі Р і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Розчин порівняння (b). 2.5 мл розчину порівняння (а) доводять метанолом Р до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (с). 10 мкл цитронелолу Р розводять до 40 мл метанолом Р (розчин А). 4 мг валеренової кислоти Р розчиняють у розчині А і доводять об'єм розчину тим самим розчином до 20 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (а) і (b)): — валеренова кислота.

Пластинка: ТШХ-пластинка із шаром силікагелю F_{254} Р (2–10 мкм).

Рухома фаза: оцтова кислота льодяна Р — етилацетат Р — толуол Р (0.5:30:70).

Нанесення: 5 мкл випробовуваного розчину, 2 мкл розчинів порівняння (а), (b) і (с), смугами 8 мм.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 70 мм від нижнього краю пластинки.

Висушування: у потоці повітря за кімнатної температури протягом 5 хв.

Виявлення: обробляють анісового альдегіду розчином Р2 і нагрівають за температури 100 °С протягом 5 хв; переглядають за денного світла.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (с):

— на хроматограмі виявляються дві чіткі зони в середній третині хроматограми; нижня зона (цитронелол) і верхня зона (валеренова кислота) виявляються як фіолетові зони.

Результати: нижче наведено послідовність зон на хроматограмах розчину порівняння (а) і випробовуваного розчину. На хроматограмі випробовуваного розчину, крім того, можуть бути наявні інші зони, від дуже слабих до слабих.

Верхня частина пластинки	
валеренова кислота: фіолетова зона	
ацетоксивалеренова кислота: фіолетова зона	фіолетова зона, від дуже слабій до слабій (ацетоксивалеренова кислота) фіолетова зона, від дуже слабій до слабій (може бути відсутня) (гідроксивалеренова кислота) фіолетова зона, від дуже слабій до слабій
Розчин порівняння (а)	Випробовуваний розчин

ВИПРОБУВАННЯ

Втрата в масі під час висушування (2.8.17). Не більше 6.0 %.

КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ

Рідинна хроматографія (2.2.29).

Суміш розчинників: метанол Р — вода Р (50:50).

Випробовуваний розчин. 1.00 г випробовуваного екстракту поміщають у конічну колбу місткістю 300 мл, суспендують у 40 мл води Р, постійно перемішуючи, додають 40 мл метанолу Р і крутять на вихровій мішалці протягом 1 год зі швидкістю 200 об/хв. Одер-